

никъ, (то е было одъ Ц. К. Консулата у Београду Г. Урошъ Боришевъ са сербійскимъ у Алексинцу капитаномъ Младеномъ Вукомановићемъ): онда е дао онъ исте главе брже болъ у Нишаву воду съ ђупріе пообарати. — Како предъ овимъ догађайма тако и при њима турцы су, и съ њима арнаути и цыгани, сваке покоре одъ *христјана* чинили, кои се ни мыслити не бы могли а камо ли веровати; децу изъ колевке вадили, и раино семе псуюћи ножевма преко поле пресекали, другу опетъ живу децу у пламенъ горућій кућа бацали, трудне жене ножевма парали, и изъ њи децу вадили и клали. Покойногъ Милоя жену бегаюћу у Каменицы су сву на комаде изсекли; исто тако арнаути две зароблѣне дѣвойке, коє су у арнаутлукъ за собомъ на конѣма понели и коє ни су хтеле ићи, но съ коня падале, на средъ пута су све на комадиће изсекли и т. д.

У целой нахи Нишевачкой само 5 села е остало, коя су поредъ србске границе, именно: Горный Крупацъ, Бѣлый Брегъ, Дольный Крупацъ, Дражевацъ и Врело; а прочій 4—5000 села сва су турцы попалили и у пепео обратили. Людй е *христјана* до 1600 погинуло, и толико ий е зароблѣно. И какво грозно позоріе, кадъ турцы, съ арнаутима и цыганма помещани, *христјанско роблѣ*, стоку и похаре къ Нишу допратише и у едну гомилу сабише, на ий сташе свакій на свою страну разтрзати, и беснилу своє *христјанску* зароблѣну младежъ, мужско женско одъ 10 година, отдавати, ситну децу отъ своій матера раздвяти и т. д. О како е мени, кои самъ све ово очима видити морао, и доживати, да браћа моя, коима жене деца, браћа и сестре све е зароблѣно, и све, што су имали, пороблѣно и у пепео обраћено, съ едномъ голомъ душомъ по шумама блуде и само смртъ одъ Бога просе, да ий живы ни е на овомъ свету! Арнаутма е Паша по обећаню допустио, те су роблѣ и плѣнѣ, што су задобыли, све у Арнаутлукъ одтерали; а одъ Нишавчана турака е роблѣ и све то одузети дао и у градъ затворити, па и данасъ у затвору држати, и *христјанма* на одкупъ продавати едногъ по едногъ роба по 20—30 гроша; али тако, да се новцы узимаю, а робъ се